

Fólk vandu seg so liðandi við donsku gestirnar í oynni

liga væl. Vit komu til eitt friðarligt stað, har fólk ikki nýtast at tosa við nakran í fleiri dagar, og so gangi eg knappliga har og snakki allatiðina. Eg eri uppvaksin í Keypmannahavn, havi gjørt nógv radio og tosi nógv, og onkur helt eitt sindur speiskliga fyri, at eg skuldi farið aftur til Danmarkar, tí eg tosaði allatiðina, sigur Anders Lund Madsen.

– Fólk vóru tolin, tað verða tey helst av at búgva eitt slíkt stað, og tað var luksus, at eg kundi fara til eitt so fjarskotið stað og tosa mitt egna mál. Fólk vóru sera vinarlig og frykomandi, sigur hann.

Friður

Tað er eitt vist pallskifti hjá danska miðlamanninum at fara úr danska høvuðsstaðnum, milliónabýnum Keypmannahavn, til Fugloyar, har stívliga fjøruti fólk búgva.

– Tá ið eg var barn, var eg onkuntíð í Tivoli um summarið. Har kundi eg koyra í rutsjubana, eta bomm og renna runt ein heilan dag og royna mangt og hvat. Tá ið vit so fóru avstað um kvøldið, og eg setti meg í bilin, legðist ein friður seg yvir alt. Eg hevði líknandi kenslu, tá ið eg kom til Fugloyar. Tað var ein stórir mótsetningur til Keypmannahavn, sum larmar allatiðina, og tað er fantastiskt, at eg ikki skal longur burtur og verða í longri tíð enn tað sama fyri at uppliva slíkan frið, sigur Anders Lund Madsen.

– Tað tók nakrar dagar at venja seg við, at einki hendir í Fugloy, men so koyrði tað bara. Tað var øðrvísi at vera í Fugloy og í Eysturgrønlandi. Í Ittoqqortoormiit vóru vit nógv meira avskorin frá øllum, og tað vóru 800 kilometrar til nærmasta

býin. Í Fugloy er fjarskotið og friðarligt, men tað er í grundini rættliga sentralt. Ta kensluna dámdi mær væl, og eg má siga, at tað er hugtakandi, at fólk framvegis vilja búgva í oynni, sigur hann.

Familjan hjá Anders Lund Madsen treivst sera væl í Fugloy.

– Um summarið koma børn úr Klaksvík, Havn og aðrastaðni í Fugloynna at ferðast, og tey spæla nógv úti um kvøldarnar og út á náttina. Í Danmark spæla børn í miðal fyra tímar telduspøl um dagin, men í Fugloy var tað sum at

fara aftur í tíðina, tá ið børn spældi saman uttan at nakar vaksni skuldi ansa eftir teimum ella skipa fyri. Míni børn gjørdust beinanvegin partur av tí.

– Tað er ein munur á at spæla úti í Fugloynni og í einari toppsikraðari fimleikahøll á Østerbro, og helst eru onkrir størri vandar í Fugloy, men tað er nógv stuttligari. Børnini fingi boð um, hvar tey ikki skuldu fara, og so hendi einki. Vit máttu eisini sleppa okkara trongd til at ansa eftir, og tað riggaði fint, sigur Anders Lund Madsen, sum eini

sjálvur fekk nógvar upplivingar í náttúruni í Fugloy.

– Skalt tú veiða fugl á Østerbro, mást tú koyra á dúgvur við bilinum. Tað er nakað annað at sita úti í náttúruni í Fugloy og stara og bíða, sigur hann.

Leingist

Sendirøðin Den Yderste Ø gevur fólki eitt innlit í lívið og fólk í Fugloynni, og Anders Lund Madsen er fegin um, at hann hevur fingið dokumenterað hetta nú.

– Eg kann bara gita, men tað

kann verða, at um 20-30 ár búgva ógvuliga fá fólk í oynni, og tá verður oyggin næstan avfólkað um veturin. Tí eri eg sera fegin um, at vit hava verið í Fugloy og filmað lívið, sum tað er nú, sigur hann.

– Eg vil vísa lívið í Fugloy, og at tað finnst eitt soverðið stað í ríkinum, sum kann tykjast so fremmant og fjarskotið, men har mann hugsar somu tankar sum fólk alla aðrastaðni. Í grundini eru vit sum menniskju eins, líkamikið um vit búgva í einum stórbýi ella á einari lítlari oyggj.

– Eg kundi hugsað mær at farið aftur til Fugloyar at filma um veturin, tá ið lívið helst er nakað øðrvísi, enn tað er um summarið. Vónandi kann tað lata seg gera.

Anders Lund Madsen er bitin av Fugloynni, og hann hugsar sær at vitja aftur har.

– Eg vil gjarna frætta, um tað verður okkurt hús til sølu í Fugloy, tí eg kundi saktans hugsað mær at fingið eitt summarhús har einaferð. Eg fari at liggja framvið, um okkurt hús verður tøkt at keypa, sigur hann.

Tá ið hann verður spurður, um tað er okkurt í Fugloynni, sum hann kundi hugsað sær at tikið við til Danmarkar, svarar hann:

– Mær dámdi sera væl allan matin og friðin, Símun Gullaksen og fólkin, men eg kann líkasum ikki taka tað við mær. Heldur leingist eg aftur til Fugloyar. Fáir eg eini summarhús har einaferð, kann eg sita og stara eystur í hav. Eg haldi, at tað er hugtakandi, hóast eg veit, at langt frá øllum høvdu trivist í Fugloy, sigur Anders Lund Madsen.

Símun Gullaksen, bóndi, og Anders Lund Madsen práta